

Malířsky vyzdobených stredovekých hradních kaplí v Cechách se dochovalo pouze nekolik. Práce se snaží postihnout, a to v pozitivním a případně i v negativním smyslu, existenci především tematické spojnice jejich výzdoby, vysledovat, zda-li existuje nějaká zobecnitelná typologie jejich malířské výzdoby. Jako specifickou skupinu se jí snaží postihnout i priložený katalog. Hradními kaplemi pak v práci rozumím pouze kaple integrované do organismu stredovekého hradu, nikoliv kaple přilehlé, s hradem pouze sousedící.¹

Problematiku nástenné malířské výzdoby hradních kaplí nelze chápat izolovane bez vazby kaple k vlastnímu organismu hradu. Prestože vlastní typologie architektury kaplí není predmetem predkládané práce, je pro hlubší pochopení problematiky malířské výzdoby více než podstatná.² Architektura je pak v neposlední rade také nositelkou probíraných maleb. Vedle toho nám pevné spojení maleb s konkrétní stavbou a místem nabízí pomerne dobré vodítka k určení jejich možného objednavatele. Tím snad byl téměř vždy právě majitel hradu. V rámci práce si pak bylo treba stanovit horní casovou mez pro probíranou skupinu památek. Pozdne gotické malby lze totiž často z hlediska slohového klasifikovat i jako malby renesancní, nebot slohový prechod byl prirodzene pozvolný a nejednoznacný. Stejne tak nelze stanovit – a zvlášt vzhledem k sakrální povaze většiny námětu – ani jasné vymezení na památky stredoveké a novoveké na základe tematické klasifikace. Jako horní casovou hranici jsem proto zvolila smrt Ludvíka Jagellonského roku 1526, kterou končí na domácím trune jeden velký rod a nastupuje na nem na nekolik staletí rod Habsburku, se kterými je posléze spojena právě katolická restaurace Koruny, kulminující v barokní pobelohorské dobe.³